

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: CKV40451

Besvarelse af spørgsmål nr. 20 af 6. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L 168).

Spørgsmål:

”Hvorledes agter ministeren at fastholde det nære tillidsforhold mellem den enkelte betjent og den vagthavende, der er afgørende for en fornuftig de-briefing efter voldsomme hændelser, når reformen indebærer få centrale vagtcentraler?”

Svar:

Rigspolitiet har oplyst, at det i dag er en fast indarbejdet praksis i den enkelte politikreds at gennemføre såkaldt de-briefing efter voldsomme hændelser, f.eks. større trafikuheld, røverier, større gadeslagsmål mv., og at de-briefing indgår som fast element i forbindelse med større planlagte aktioner, f.eks. i forbindelse med større sportsarrangementer.

De-briefing gennemføres som udgangspunkt af en erfaren polititjenestemand med særlig træning heri. Politikredsene har imidlertid også mulighed for at trække på ekstern psykologbistand. Rigspolitiet har til det formål indgået aftale med en række lokale psykologer, som bl.a. har mulighed for at henvise en medarbejder til det almindelige sundhedssystem, hvis der er behov for egentlig behandling.

Med lovforslaget er det forudsat, at den nuværende praksis med de-briefing vil blive videreført lokalt i den enkelte politikreds, idet politidirektøren vil få ansvaret for den nærmere tilrettelæggelse af, hvordan de-briefing mest hensigtsmæssigt gennemføres i kredsen. Forslaget om etablering af centrale vagtcentraler i de nye politikredse vil ikke umiddelbart berøre mulighederne for at gennemføre de relevante de-briefinger, idet de-briefing som nævnt normalt ikke gennemføres som led i varetagelsen af vagthavendefunktionen.